

РЕШЕНИЕ

№ 6698

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7423** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. П. М., Е., от [населено място] против решение № 2701 от 08.06.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), постановено по н.а.х.д. № 5399 по описа на СРС, НО за 2023г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) 22-4332-009914/ 03.06.2022г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „ПП” при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание –Глоба в размер на 700(седемстотин) лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата(ЗДвП), на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца.

Касаторът моли наложеното наказание да бъде намалено, тъй като повече от шест години преди нарушението не е извършвал нарушения на ЗДвП. Счита, че при установяване на скоростта му не е отчетен толеранс от 3 %, който ако е бил отчетен скоростта би била 98 км/ч. и би попаднал в хипотезата на чл.182, ал.1, т.5. от ЗДвП. Моли да му бъде наложено наказание именно по посочената разпоредба. Не претендира разноски.

Ответникът, началник група към СДВР отдел “Пътна полиция”, не изразява

становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли решението да бъде оставено в сила.

Административен съд София- град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество съдът намира следното:

С потвърденото от СРС Наказателно постановление № 22-4332- 009914/ 03.06.2022г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „ПП” при СДВР, на М. П. М. е наложено административно наказание – глоба в размер на 700 (седемстотин) лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 (три) месеца, за това, че на 21.02.2022г., около 20.30 часа е управлявал лек автомобил „А. А6” с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, в [населено място], по [улица]срещу бл. 491 със скорост от 101км/ч., при максимално определена за населено място от 50 км/ч, при приспаднат толеранс от 3% в полза на водача, установена с техническо средство –система за видеоконтрол ARH CAMS 1 с № 11743 F0, записваща и заснемаща дата, час, скорост, място и регистрационния номер на МПС-то.

За да постанови обжалваното решение съдът е приел, че НП е издадено от оправомощен за това орган, а акт за установяване на административно нарушение (АУАН) е съставен от компетентен автоконтрольор. Приел е за доказано авторството на деянието, тъй като автомобилът е заснет с мобилна камера за превишена скорост и снимката е приложена по делото, като върху нея са посочени датата и часът на нарушението, както и че административнонаказващият орган правилно е индивидуализирал наказанието на жалбоподателя съобразно санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДП, съгласно която за превишаване над 50 км/ч се налага "глоба" в размер на 700 лева и три месеца "лишаване от право да управлява моторно превозно средство", като за всеки следващи 5 км/ч превишаване над 50 км/ч "глоба"-та се увеличава с 50 лева. Обсъдени са и възраженията на жалбоподателя, като са изложени доводи за неприложимост на института на т. нар. крайна необходимост, както и за липса на основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящият касационен състав намира съдебното решение за съобразено с материалния закон. При постановяването му съдът пълно и всестранно е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи.

В изпълнение на задълженията си и на принципа за служебното начало въззивният съд е събрал всички доказателства, релевантни за решаване на правния спор.

Не се установят допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаване на НП, които на това основание да водят до отмяна. От приобщените по делото доказателства е видно, че АУАН и НП съдържат всички реквизити по чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. Съставомерните факти, свързани с извършване на административното нарушение от санкционирания М. П. М. са

правилно описани в АУАН и НП.

Съгласно чл. 189, ал.2 ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

Съгласно нормата на чл. 21, ал.1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в km/h, които за пътно превозно средство от Категория Б за населеното място е 50 км./ч., извън населено място – 90 км./ч., а по автомагистрала – 140 км./ч., като съгласно ал. 2 на същата разпоредба, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. От приобщения доказателствен материал се установява, че на 21.02.2022г. около 20.30 часа автомобилът на касатора е заснет от мобилна система за видеоконтрол CAMS1 С с №11743 F0, надлежно калибрована, да се движи по [улица], в населено място с ограничение на скоростта 50 км./ч., със скорост от 104 км./ч., като, след като е приспаднал толеранс от 3 %, е установена скорост от 101 км./ч. Следователно, неоснователни са доводите в касационната жалба, че в случая при установяване на скоростта не е приложен толеранс.

Съдът споделя доводите на Софийския районен съд, че в случая не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Извършеното административно нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. Установено е, че касаторът е управлявал автомобила си в населено място със скорост 101 км./ч. при ограничение от 50 км./ч.

При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните съображения, не са налице основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и предвид липсата на заявена претенция от ответника по касация, разноски в настоящето производство не следва да се присъждат.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2701 от 08.06.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, постановено по н.а.х.д. № 5399 по описа на СРС, НО за 2023г

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:

